

należy interpretować w ten sposób, że:

dokonywane przez operatora internetowej sieci społecznościowej przetwarzanie danych osobowych polegające na zbieraniu danych użytkowników takiej sieci pochodzących z innych usług grupy, do której należy ten operator, lub pochodzących z przeglądania przez tych użytkowników stron internetowych lub aplikacji osób trzecich, łączeniu tych danych z kontem sieci społecznościowej tych użytkowników i wykorzystywaniu tych danych jest uzasadnione, w rozumieniu tego przepisu, jeżeli to przetwarzanie jest rzeczywiście niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych na podstawie przepisu prawa Unii lub prawa danego państwa członkowskiego, owa podstawa prawna służy realizacji celu leżącego w interesie publicznym i jest proporcjonalna do prawnie uzasadnionego celu, a przetwarzanie to jest dokonywane w granicach tego, co jest absolutnie niezbędne.

7) Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) i e) rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

dokonywane przez operatora internetowej sieci społecznościowej przetwarzanie danych osobowych polegające na zbieraniu danych użytkowników takiej sieci pochodzących z innych usług grupy, do której należy ten operator, lub pochodzących z przeglądania przez tych użytkowników stron internetowych lub aplikacji osób trzecich, łączeniu tych danych z kontem sieci społecznościowej tych użytkowników i wykorzystywaniu tych danych nie może – co do zasady i z zastrzeżeniem weryfikacji, którą powinien przeprowadzić sąd odsyłający – zostać uznane za niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby fizycznej w rozumieniu lit. d) lub do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi w rozumieniu lit. e) tego przepisu.

8) Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i art. 9 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

okoliczność polegająca na tym, iż operator internetowej sieci społecznościowej zajmuje pozycję dominującą na rynku internetowych sieci społecznościowych, nie stoi sama w sobie na przeszkodzie temu, by użytkownicy takiej sieci mogli skutecznie wyrazić zgodę, w rozumieniu art. 4 pkt 11 tego rozporządzenia, na przetwarzanie ich danych osobowych przez tego operatora. Niemniej jednak okoliczność ta stanowi element istotny dla ustalenia tego, czy zgoda ta została rzeczywiście udzielona skutecznie i – w szczególności – dobrowolnie, czego udowodnienie należy do tego operatora.

(¹) Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – DB/Austrian Airlines AG

[Sprawa C-510/21 (¹), Austrian Airlines (Pierwsza pomoc medyczna na pokładzie statku powietrznego)]

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Konwencja montrealaska – Artykuł 17 ust. 1 – Odpowiedzialność przewoźników lotniczych w razie śmierci lub uszkodzenia ciała pasażera – Pojęcie „wypadku” – Pierwsza pomoc medyczna udzielona w następstwie wypadku na pokładzie statku powietrznego, która spowodowała uszkodzenia ciała]

(2023/C 296/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DB

Strona pozwana: Austrian Airlines AG

Sentencja

Artykuł 17 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

udzielenie pasażerowi na pokładzie statku powietrznego nieodpowiedniej pierwszej pomocy medycznej, która doprowadziła do spotęgowania uszkodzeń ciała spowodowanych przez „wypadek” w rozumieniu tego postanowienia, należy uznać za objęte tym wypadkiem.

(¹) Dz.U. C 513 z 20.12.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/AA

[Sprawa C-663/21 (¹), Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Uchodźca, który popełnił poważne przestępstwo)]

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2011/95/UE – Normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej – Artykuł 14 ust. 4 lit. b) – Cofnięcie statusu uchodźcy – Obywatel państwa trzeciego skazany prawomocnym wyrokiem za szczególnie poważne przestępstwo – Zagrożenie dla społeczeństwa – Kontrola proporcjonalności – Dyrektywa 2008/115/UE – Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Wstrzymanie wydalenia]

(2023/C 296/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Druga strona postępowania: AA

Sentencja

1) Artykuł 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony

należy interpretować w ten sposób, że:

stosowanie tego przepisu jest uzależnione od wykazania przez właściwy organ, że cofnięcie statusu uchodźcy stanowi środek proporcjonalny w świetle zagrożenia, jakie dany obywatel państwa trzeciego stanowi dla jednego z podstawowych interesów społecznych państwa członkowskiego, w którym ów obywatel państwa trzeciego przebywa. W tym celu ten właściwy organ powinien dokonać wyważenia tego zagrożenia z prawami, które zgodnie z tą dyrektywą należy zagwarantować osobom spełniającym przesłanki materialne określone w art. 2 lit. d) wspomnianej dyrektywy, przy czym wspomniany właściwy organ nie jest ponadto zobowiązany do sprawdzenia, czy interes publiczny związany z powrotem wspomnianego obywatela państwa trzeciego do państwa pochodzenia przeważa nad interesem tego obywatela państwa trzeciego w zachowaniu ochrony międzynarodowej w świetle zakresu i charakteru środków, na które byłby on narażony w przypadku powrotu do państwa pochodzenia.